

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.

18

Fylke: Møre og Romsdal

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Mordal

Emne:

Juletre og julekalen

Bygdelag: Tylling

Oppskr. av:

Ludvig Tylling

Gard:

(adresse):

Mordal

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

født 1/10 - 1879

SVAR

Juletre og julekalen.

1. Juletre er no vanleg i alle heimmar, alvissk der det er born.
2. ja. Det var i 1890 med ein fest i skulen om jola.
3. Nei. I våre bygder kårer det samstundes til heimmarne og skulen. Seinare i Kyrkja og andre møtetuus bedehus og ungdomshus.
4. I våre bygder hev det vore gamalt spjidd på pynta golvet med små hakkka eiver. Ellst var der andre måtar å pynta stova på, særleg til jol. Men ikkje nett slik, som her er spurkt om. Tek ein langk tilbake i tida, med dei gamle vøykstovnene var dette eit kappittel for seg sjølv. I mange av dei stovnene var veggane pynta med raser av trik.

4. Der var mange som var reine
meisharan til dette. Når stova
var redvaska til jonsok og jol,
måtte rasinga oppatnyast.

5. Ja. Men det er ikkje bündet til
nokkå faste former, som namn
i punkt 4. men kvar etter bester
smak og skjær.

6. Dette er ofhaske etter kva
slags lokale ein skal koma
brett på. Eit tre i ei vanleg sto-
va kan vera 2. m. Tre til ein
skule der det er loft i huset kan
vera opp til 2.70 m. Eit jol tre til ei
kyrkja eller eit anna lokalt utans loft
kan vera 6-7 m. Kanskje mein og.
Men ein kan og sjå tre som er små
på ein 1/2 m. og mindre.

7. A. Pyntet er no ikkje litt alle steder.
Det er mykje etter smak, samstundes
med kva ein får over med pynt.
Sei fleste tre er pynta med papirpynt,
lange kjæder, som ein slenger smok
brett. Der er glitter av sylbiad og
der er ei mengde med småplagg
på greinorne blisk og her. Og opp
i kappen den blanke stjerna.

B. Ljos. Der er ljøs. Mange hev
no kasta seg ei serie med elek-
triske ljøs som vert plassert
oppe i tre.

NORSK ETNOLOGISK GRAUSKING
adr. NORSK FOLKEMUSEUM
BYGDØY

8. Dette er ikkje nokkå aujokk i våre bygder.

9. Dei tre sam er nemnd i fyrste bolken i Nr 6. skend på joletre. Men små tre, på ein $\frac{1}{2}$ m. og mindre skend sam opphaske på eit bord eller ein kamode.

10. Dei tre sam ein heu i heimarne brukar ein å lendra Gosi på om joleaftan. Men ein passar då på, at ein ikkje brømer dei lenger, enn at ein kan lendra dei både nyårsaftan og trekkanaftan.

11. Ja. Dette er no ei av største feststunderne om joleaftan i heimarne. og sangarne ein syng er dei kjendte og kjære julekangarne (sam dei fleste vi høyrer kan). Dei tre sam vert nytta i Turtija og andre nioketids, vert brukta med visse festar, og samkåmer fram tyenom jola.

12. I heimarne kan dei stå lenge, kanstje heile januar.

13. I den fyrste tid ein tok til å kava joletre, var det skjikk å hengja mat opp i trekk. Tuglar, mømer, griser, og mange slags ringar av mat, var opphangde med tråd i trekk. Sitkerby avynse slag, var i små papirkonger i trekk.

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING
adr. NORSK FOLKEMUSEUM
BYØDØY

13. Den lida fekk borna lov á hát-
ste brett. Ein sa her á hátste.
Dagur þar hátstingur var ikkje au-
gort. Men når brett var hátstá var
dekk sarn ein þrasssjun þá dór
med dek. Þápi seinare ár er dek
stúk med á henga smák opp í brett.
Ein þann dekkvar lite snúkerk
á laka maken henga slík kanski
fleire netkor, á¹⁰ skúlde bornu ka-
den etker þá. Þá barnfestar med
julebrev, títan þor heimur burtar
ein þakkar til borna.

14. Her ryttar ein gran eller þúru
etker smák.

15. Kann ikkje svara þá dekke
dá her er rékleggilgang þá
vanleg brett.

16. Stei. Her var þrei þlasserk inni.
julehalmen.

Jáú denne skjikkun veit me
líkegramm aru; men þyrst skal
me svara þá dei oppsette spyrsmål.

1. ja.
2. Halmen var boren inni vand-
lar, men til brútt í flaksung á lig-
gja þá máttu ein lágsabanda-
þlarne opp þar á gjera sengju-
bette.

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING
NORSK FOLKEMUSEUM
ÅR 1918

Emner. Fylke: Herad: Bygdelaag: Gard: Oppskr. av: (adresse):
Tillegsspørsmålnr. Emne: Oppskr. av: (adresse):
Gm. Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.
B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

3. Ein gammal halmen ut
over gollet, so vidt som ein vilde
brukka den til seng.

4. Ein skulde sova i halmen.
Jolenatta.

Dette med halmen på gollet jolaplan-
ken trüleg sik oppkvar frå gammal
tradisjon i karsk barndomsfjend.
Langt tilbake i tida var det
ikkje alkid so bra med tuisram
på gardane. Det var den store
røktstova, der sjølvfolket og
kanskje dei gamle låg. Dei andre
lemau av tuisram låg då på ym-
se andre stader. Gjebuorke
låg opå på fjølskammen og
gjetarane på eit kove-lop eller
eit kaumers. Men jolenatta
skulde alle liggja inne i stova.
Den store festebil skulde samla
alle inn for veggane. Dette var
den einle gæstmen. Men når
me dreg fram minnerne frå
gamle tida, veik me at sam-
stundes at folk då brüdde på
kisser og mangt anna i kambrø-
ne midt dei. Denne kissen hadde
ein sikker plads i fjøs og löa.
Ka i jolal var det mangt å ka-
ka om syn til kring kessen.
Det var vidfar klokke den natta
å halda seg inne i stova, so
ein ikkje skjipla desse voringarne.

Jolehalmen.

6.

Trüleq er dette med halmen på
galukh an jolaphan, so gammel,
at ein ikkje hadde golen i stovene
men blampa jord.

4036

NORSK ETHNOLOGISK GRANSKING

adr. NORSK FOLKEMUSEUM

BYØDØY